

خوشه خوار انگور *Lobesia botrana*

یکی از آفات مهم انگور می باشد که خسارت اصلی آن روی خوشه ی انگور بوده و لاروهای آن به سه طریق باعث ایجاد خسارت می شوند: ۱- آلودگی میوه ها ۲- کاهش محصول ۳- ایجاد شرایط مساعد برای نفوذ قارچ های بیمارگر ثانویه

این آفت در مناطق معتدله بین ۳ تا ۴ نسل و در مناطق سردسیر ممکن است ۲ نسل در سال داشته باشد. ماده ها نزدیک یا روی خوشه گل ها تخم گذاری می کنند. لاروها بعد از ۴ تا ۸ روز با توجه به شرایط دمایی تفریخ می شوند.

دوره رشد و نمو برای یک نسل ۳۶-۳۲ روز می باشد. زمستانگذرانی آن به صورت شفیره زیر پوست ساقه درخت و نیز شکاف های زمین زیر برگ های ریخته شده در خاک است.

لاروها از ساقه ها، جوانه های گل و دانه ها تغذیه می کنند.

زمانیکه قطر دانه ها حدود ۰/۳ سانتیمتر شد لاروها می توانند وارد آن ها شوند و از ۲ تا ۳ دانه به صورت پشت سر هم تغذیه کنند.

در بهار لاروهای جوان نسل اول از جوانه های گل دهنده و غنچه تغذیه کرده و روی آنها را با تارهایی می پوشانند .
در نتیجه سبب خشکیدن گل ها و جوانه ها و ریزش آنها می گردند .

لاروهای نسل دوم از گوشت غوره تغذیه می نمایند. بر اثر تغذیه پوست غوره منظره خاکی رنگ پیدا نموده و چروک برداشته و در نهایت باعث ریزش جبه ها می گردد .

لاروهای نسل سوم از انگور های رسیده تغذیه می کنند، ابتدا از گوشت و سپس از پوست های رسیده می خورند محل فعالیت آفت توسط تارهایی روی خوشه مشخص می باشد. خوشه های آلوده مورد حمله انواع قارچ ها قرار گرفته خسارت های ثانویه را به وجود می آورند.

لاروهای نسل بعدی آفت حتی روی انگور هایی که برای تهیه کشمش اختصاص داده می شوند نیز تغذیه کرده و پس از انتقال به انبار، در آن جا تا بهار سال آینده به سر می برند .

در ارقام مختلف و کشت های آبی و دیم میزان خسارت آن متفاوت می باشد به طوریکه در ارقامی که خوشه های متراکم و پوست نازک دارند، خسارت وارده بیشتر از ارقامی است که خوشه های کم تراکم و پوست کلفت دارند و همچنین در کشت دیم، نسبت به کشت آبی، خسارت به مراتب کمتر می باشد.

روشهای پیشگیری و مبارزات غیرشیمیایی :

- ۱- استفاده از ارقام با خوشه ی دانه های غیر متراکم
- ۲- احداث باغ به صورت ردیفی و روی داربست موازی، چون کرم خوشه انگور اغلب به موستان هایی که فاقد داربست بوده و موها به شکل گسترده روی زمین یا پشته ها باشند حمله می کند.
- ۳- هرس شاخه های اضافی و سوزاندن آنها
- ۴- استفاده از یخ آب زمستانه جهت از بین بردن سفیره ها و کاهش جمعیت سال آینده.
- ۵- جمع آوری و سوزاندن علفهای هرز و برگهای خشک ریخته شده در باغ برای از بین رفتن سفیره های زمستان گذران.
- ۶- شخم عمیق خاک پای درخت در زمستان که سبب فرو رفتن پیله لاروهای زمستان گذران در عمق خاک شده و در نتیجه در ابتدای بهار قادر به خروج از خاک نخواهند بود.

کنترل شیمیایی :

مبارزه شیمیایی باید براساس اطلاعات پیش آگاهی، بررسی بیولوژی و تعیین تراکم آفت انجام گیرد.

برای کنترل این آفت دو تا سه نوبت سمپاشی نیاز است :

نوبت اول هنگام سمپاشی زمستانه، نوبت دوم زمانیکه دانه ها اندازه نخود هستند (در زمان اوج پرواز آفت) و برای ارقام دیررس یک نوبت دیگر هنگام تغییر مزه انگور

کنترل نسل دوم به علت طولانی تر شدن دوره پرواز و همچنین مشکلات محلول پاشی داخل خوشه ها به علت افزایش اندازه دانه ها دشوارتر است.

برای مبارزه با این آفت می توان از سموم زیر استفاده کرد :

۱- دیازینون: ۱/۵ در هزار

۲- فوزالن: ۱/۵ در هزار

۳- تری کلروفن: ۱/۵-۱ در هزار

۴- اتیون: ۱/۵-۱ در هزار

۵- تیودیکارب: ۱ در هزار

۶- ایندوکساکارب: ۰/۴ در هزار

در سمپاشی روی انگورهای رسیده سم تیودیکارب نباید مصرف شود و همچنین برای مناطقی که مقاومت به سموم مشاهده شده است می توان از ترکیبات زیر استفاده کرد :

۱- تری کلروفن: ۱/۵-۱ در هزار + ۰/۲۵ در هزار ژوپیتر

۲- تیودیکارب: ۱ در هزار + ۰/۲۵ در هزار ژوپیتر

۳- ایندوکساکارب: ۰/۴ در هزار + ۰/۲۵ در هزار ژوپیتر